

съ нищо да не нарушите добрата и идеална обхода. Каквото живо същество срещнете този денъ на пътя си — цвѣте, дърво, бубулечка, птица, животно, човѣкъ, ще го поздравите вътрешно, ще му отстъпите, то да мине първо, и ще го благословите въ себе си, като Божие творение. Ще се стремите поне единъ денъ презъ седмицата да благословите името Божие по новъ начинъ. Този денъ наричамъ „добриятъ денъ“.

Този денъ трѣбва да бжде за васъ свещенъ денъ. Никаква критика, никакво мнение не се позволява за този денъ. Само Богъ има право да се произнася за този денъ. Вие ще бждете като войници, които изпълняватъ своята длъжностъ, безъ да казвате мнението си. Този денъ е най-добриятъ денъ презъ живота ви. За да изпълните задачата си добре, вие трѣбва да бждете като новородено дете, което не мисли за нищо. То се е родило въ единъ домъ, дето бащата и майката се грижатъ за всичко. За него всичко е наредено и предвидено. Следователно, този денъ ще станете рано, преди изгрѣването на слънцето, и ще започнете работата си. Отъ васъ не се изисква нищо друго, освенъ будно съзнание, да не пропуснете нѣкои моменти отъ дадената ви работа.

— Проявената Божия Любовь и проявената Божия Мъдрость носятъ пълния животъ.

*

38. Лекция отъ Учителя, държана на
14 май, 1930 г. София. — Изгрѣвъ.